

Bon dia a tots,

La veritat és que no sé be en be de què he de dir aquí a dalt, suposo que tots espereu que parli del Roger i la Meri, doncs... espero no decebre-us.

Potser seria divertit pujar aquí dalt, en un casament, i en comptes de parlar dels nuvis o de l'amor, lo típic, em possés a fer propaganda d'un programa de ràdio, rolo, escolta Batakada RadioActiva, tots els dilluns de 9 a 10 de la nit a Ràdio Gràcia, 107.7 FM.

...o millor, imagineu-vos que pugues aquí i em dediques a fer proclames polítics del tipus, Visca Gràcia Lliure i Independent! Volem l'elecció directe del regidor(alcalde)!

...o fins hi tot, imagineu-vos que em poso a parlar aquí dalt de futbol i us explico que demà, el Sant Andreu, líder indiscutible de la Segona B, jugarà contra la Unió Esportiva Lleida. Seria un bon regal de casament començar la lliga amb quatre victòries consecutives, no us sembla?

Però no, no em posaré a fer tot això, millor que parli d'ells dos, de la seva bonica història amb final feliç.

Com tots sabeu, el Roger, com a tot bon gracienc és un noi peculiar, especial, això és el que tenim els graciencs, que no ens agrada ser iguals a la resta, no ens agrada que ens facin amb motllos, tenim quelcom, alguna cosa que ens fa brillar amb un color diferent. Potser pensareu que som rars, però no! som especials, i ell, és una de les persones més especials que conec.

I que va fer el Roger? Doncs el mateix que hem fet molts graciencs, se'n va anar a Sant Andreu a cercar l'amor de la seva vida.

Aquesta connexió Gràcia-Sant Andreu és molt curiosa i molt intensa, no s'entén gaire però els nois graciencs anem tots en massa a cercar andreuenques, alguns pensareu que això és així perquè tant la Vila de Gràcia com el Poble de Sant Andreu han sabut conservar aquest tret diferencial, la seva identitat, resistint-se al Barcelona-centrisme, potser som molt semblants perquè els dos vam ser annexionats a Barcelona de forma anti-democràtica i sense consultar mai al poble... però no, la realitat és que els graciencs anem a Sant Andreu perquè allí les noies són molt maques, més que maques, precioses, de la mateixa manera que es pot dir que nosaltres som especials, rars, elles són maques, la prova? Mireu-ho vosaltres mateixos.

I arribats a aquest punt poca cosa mes puc dir, així que us desitjo que

sigueu molt feliços junts i sapigheu compartir l'aventura de viure dia a dia plegats.

...eps! espereu! No voldria marxar sense abans cantar-vos una cançó que us he preparat... espero no desafinar gaire i que Sant Pere tingui compassió de tots nosaltres.

Cançó

Do Fa
És com un amic que vull parlar-vos
Sol Do Lam
de les coses que senzillament hem compartit
Fa Rem
són molts batakades, són moltes ballades
Sol7
i aquelles tardes jugant a jocs frikis

Do Fa
És com un company que me n'adono
Sol Do Lam
que en vosaltres tinc amics de veritat
Fa Rem
res no em demaneu, res no m'exigiu
Sol7
i es que l'amistat no entén de peatges

Do Fa Sol
I SÉ QUE SI CAL M'AJUDAREU,
Mi Lam
I QUE EM RECOLZAREU,
Rem Sol7
EL DIA QUE HO NECESSITI.
Do Fa Sol
I JO US OFEREIXO EL MEU COR,
Mi Lam
L'AMISTAT, LA CANÇÓ,
Rem Sol7
TOT EL QUE PUC DONAR-VOS

Fa Sol Do
ÉS SENZILL COMPARTIR AMB UN AMIC.